

Вяра

Допълнение към статия "Лъжесветците на XIX и XX век (цялата статия)"

Ще споменем и по-съвременните лъжесветци. Сред тях са и „стареца“ Иосиф Исихаст, на който лично му се явили „ангели“ за да му съобщят, че **МОЖЕ ДА СЕ СЛУЖИ И ПО НОВИЯ СТИЛ**, а също и Порфирий Кавсокаливит, който изпадал „в състояние, което му позволявало да вижда и в **ЗЕМНИТЕ ДЪЛБИНИ**, и в **ХАОСА НА НЕБЕСАТА**“, и Силуан Атонски, **КОЙТО ПРЕПОРЪЧВА ДА СИ „ДЪРЖИМ УМА В АДА“**, ОБЯСНЯВАЙКИ ЧЕ „САМ БОГ“ ГО НАУЧИЛ НА ТОВА, а също и въвежда нов богословски тезис за т. нар. **„ПРЕОБЪРНАТА ПИРАМИДА НА БИТИЕТО“ И МНОГО ДРУГИ ПРЕЛЪСТЕНИ ОТ БЕСОВЕТЕ ИКУМЕНИЧЕСКИ ПРЕЛЪСТИТЕЛИ.**

Ето и назидателната история на един от най-типичните техни представители:

На аргумента, че новият календар е направен от папа, икуменическият „старец“ Паисий отговаряше: „Новият календар е направен от папа, а старият – от езичник“ (Нищо че юлианския календар е приет от светите отци и по него се е движил столетия църковния живот, нищо че по него са ставали реално евангелските събития, нищо че папата го е променил целенасочено, за да се раздели от празнуване в едно време с

православните, нищо че тогава православната Църква АНАТЕМОСА папските промени – това няма значение за еретиците! "Стареца" влиза в пряко противоречие с думите на равноапостолния свети цар Константин, казани във връзка с приемане на ЕДИНЕН КАЛЕНДАР ПО ВРЕМЕ НА ПЪРВИЯ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР (когато е решен разделящия верните въпрос за празнуване на Възкресение Христово): **„Нека благоразумието на ваша светост да размисли, колко непохвално и непристойно е, щото в едни и същи дни, едни да постят, а другите да правят пиршества...”** (Светият равноапостолен цар Константин, „История Църкви, Книга I, глави 7, 10 и 11” Блаж. Феодорит Кирский.). Паисий отрича и Свещеното Предание на Църквата, което казва: „Като ревнител на православието и благочестието, Юстиниан много се грижел за богослужението в православната Църква и за благолепието на храмовете като места за Богослужение. В своя свод закони той поместил, между другото, **ЗАКОН ЗА ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ПОВСЕМЕСТНО ПРАЗНУВАНЕ** на празниците на Рождество Христово, Кръщение Господне и Възкресение, Благовещение на Пресвета Богородица **и други**” „Жития на светиите – житие на свети цар Юстиниан” – Свети Димитрий Ростовски - б.р.).

Ето как новостилния еретик е подвеждал хората към празнуване с католиците:

- „– Колко църкви имате там, където живееш?
- Четири – отговорих и втора вълна от учудване ме връхлетя.
- По стария или по новия? – дойде третият гръм от ясно небе...
- Две по стария и две по новия – отговорих му.

– Ти в коя ходиш?

– Аз – в тази по стария, а жена ми – по новия.

– Виж. Ходи и ти там, където ходи жена ти – каза ми с категоричност и се готвеше да ми даде обяснения. Но за мен въпросът бе приключен. Нямах нужда от обяснения и доказателства... след това продължи с някои разяснения. Може би за да ги кажа на други. Може би и за да ги употребя за себе си във време на изкушение,...:

– И ние, разбира се, тук, на Света Гора, сме по стария календар. Но това е друго. Ние сме в единение с Църквата, с всички Патриаршии – и с тези, които са по новия, и с тези, които са по стария календар. Признаваме техните тайнства и те – нашите. Техните свещеници извършват съслужения с нашите...”

ТРЯБВА ДА СЕ УТОЧНИ, ЧЕ „ПАТРИАРШИИТЕ“, ЗА КОИТО ГОВОРИ „СТАРЕЦА“, СА БИЛИ ТОГАВА И СЕГА СА В ЛИТУРГИЙНО ОБЩЕНИЕ С КАТОЛИЦИ И ПРОТЕСТАНТИ, ОСЪЩЕСТВЯВАНО НА АСАМБЛЕИТЕ НА ПАПАТА В АСИЗИ И НА СРЕЩИТЕ НА ССЦ. МНОГО ПРЕДИ ТОЗИ РАЗГОВОР „ВСЕЛЕНСКАТА ПАТРИАРШИЯ“ Е СВАЛИЛА АНАТЕМАТА НАД НЕРАЗКАЯНИТЕ ПАПИСТИ (На 7 декември 1965 г., Патриарх Атинагор I заедно с Павел VI обявява взаимно сваляне на анатемите от 1054 г.) И ТОЗИ АКТ НЕ Е ОТМЕНЕН И В МОМЕНТА! ТОЕСТ ВСИЧКИ ПОМЕСТНИ „ЦЪРКВИ“, КОИТО СА В ОБЩЕНИЕ И ПРИЗНАВАТ „ЗАКОННОСТТА“ НА КОНСТАНТИНОПОЛСКАТА „ПАТРИАРШИЯ“ СА ФАКТИЧЕСКИ УНИАТСКИ ЕРЕТИЧЕСКИ ЦЪРКВИ!

Ето и как Господ наказва с дълги страдания и болезнена смърт поредния псевдосветия еретик

новостилец:

„Болката и боледуването бяха станали за него почти естествено състояние... От началото на монашеския си живот дълги години страдаше от бронхектазии, от сгрешена диагноза и лечение, от храчене на кръв и на края - трудна операция... Когато оперираха белите му дробове, настина и му дадоха силни антибиотици,.. Получи язвен колит. Струваше му се “сякаш червата му се бяха обелили”. Оттогава здравето му стана много крехко. При най-малката настинка имаше дразнения, къркорене на червата и изкарваше пяна и кръв. Същото се получаваше и при употреба на някои храни. Беше много податлив на изстиване... С първите студове през септември започваше да пали зиданата печка,.. бе пострадал и на Синай, когато се бе опитал да вдигне един тежък гранитен камък. Болеше го много силно. Понякога се подпираше на два бастуна и му беше много трудно да посреща хората... През последните години имаше чести кръвоизливи в червата, които постепенно се увеличаваха още повече.

Кончината на Арий

Интересна е дори физическата прилика между двамата еретици

Стигна до там да ходи до тоалетната по деветнадесет пъти за една нощ, без да има нужда - изхвърляше само кръв. **Лекарите не знаеха на какво точно се дължат кръвоизливите... (подобно на мъките на Арий, но без достигане на фаталния край, все още. Многократни предупреждения за вразумление, които така и не са обърнали упорития, изпаднал в прелест еретически лъжесветия - б.р.).**

Изтощаваше се от кръвоизливите и голямата умора. Казваше: "Понякога ми иде да угасна"... Виждаше как силите го напускат. Болестта му се влошаваше, силното кръвотечение не преставаше... започна да усеща симптоми на припадане. Понякога дори припадна в двора на килията си, а когато се съвземаше, благодареше на Бога, че никой не го е видял.

Веднъж това се бе случило и при сняг. След това казваше: “Щяхте да ме намерите “като мех в снега”. През втората неделя на Великия пост през 1993 г., по време на светата Литургия в неговата църква изтощението му стигна своя връх. Започна да диша тежко, очите му се отвориха широко, и за известно време дишането му напомняше предсмъртно хъркане... от голямата загуба на кръв лицето му бе станало съвсем бледо... междувременно получил преплитане на червата. Червата се запушили,..

В болница “Теагенио” лекарите установили наличието на рак в напреднал стадий... Следвайки инструкциите на лекаря, ходел на лъчетерапия, докато раковото образуване не бъде готово за операция... Той самият имал по-голям проблем, защото червото му трябвало да се изпразва по тридесет пъти на ден при страшни болки... На 4 февруари 1994 година (н. к.) била извършена операцията. Било отстранено раковото образуване в дебелото черво, но болестта се развивала страшно бързо. Получили се разсейки по черния и белия дробове. Било поставено временно изкуствено задно черво,..

По-късно отново била извършена операция и била възобновена функцията на червото. Също така приел и се подложил на химиотерапия. Чувствал силни болки при компютърната томография. Бил на инвалидна количка, с болки и треперел от студ... Когато дошло време да направи изследването, машината се повредила и в крайна сметка дошла кола и го откарали на друг томограф. Потвърдило се бързото разпространение на рака в черния и белия дроб... Едновременно с това имаше и задух. Имаше кислородна бутилка, която ползваше, когато много се затрудняваше. Болките ставаха все по-силни... Една сряда се приготви, като смяташе идващия понеделник да влезе в Света Гора. Но внезапно състоянието му се влоши...

Зад тези трудности и пречки се криеше волята Божия.

**Иначе казано - да бъде погребан навън, в света...
Болките му постоянно се увеличаваха...**

Старецът преживя последната нощ като мъченик... Изгуби съзнание за около два часа, а когато се съвзе, с тих глас рече: “Мъченичество, истинско мъченичество”, след което... почина.“

Редно е да споменем и някои от криптоикуменическите лъжеучители.

Сред **стълбовете на старостилния икуменизъм** е „противостоящия“ лъжемитрополит Киприан (Куцумбас).

Умрелия в общение с Р"П"ЗЦ „митрополит“ Киприан (Куцумбас), с ужасено и вкаменено **ПРИ ВИДА НА ЧАКАЩИТЕ ГО ДЕМОНИ** лице, на което дори не успели да затворят устата. Свидетели на погребението казват, че физиономията на ересиарха, веднага след изпускане на духа, се е втвърдила като кокал, **ЯВНО ЗА ДА ЗАПЕЧАТА УЖАСА ПРЕД ДВЕРИТЕ НА АДА И ДА ПРЕДУПРЕДИ ВСИЧКИ УЧАСТВАЩИ, ПАЛЕЩИ СВЕЩИ, МОЛЕЩИ СЕ, ПРИЕМАЩИ "БЛАГОСЛОВЕНИЕ", КРЪЩЕНИЕ, ДРУГИ ТАЙНСТВА И ТРЕБИ В САТАНИНСКИТЕ ЦЪРКВИ НА ИКУМЕНИЗМА**

В своите „Еклезииологични тезиси“ той ИЗДИГА НЕБИВАЛА И НЕЧУВАНА ФОРМУЛИРОВКА ЗА СЪСТОЯНИЕТО НА СЪВРЕМЕННИТЕ ЕРЕТИЦИ: „**ЛИЦА, ЗАБЛУДИЛИ СЕ В ПРАВИЛНОТО РАЗБИРАНЕ НА ВЯРАТА, И С ТОВА СЪГРЕШИЛИ, НО ВСЕ ОЩЕ НЕОСЪДЕНИ НА ЦЪРКОВЕН СЪД, КОИТО СЕ ЯВЯВАТ ЗАБОЛЕЛИ ЧЛЕНОВЕ НА ЦЪРКВАТА**“. (Цит. по: Киприан (Куцумбас), митр. *Эклезииологические тезисы, или Изложение учения о Церкви для православных, противостоящих ереси экуменизма. Фили. Атика. Греция.1993, главы 3,4.*)

САМА ПО СЕБЕ СИ ИДЕЯТА ЗА ЧЛЕНСТВО В ЦЪРКВАТА БЕЗ ПРАВОСЛАВНО ИЗПОВЯДВАНЕ НА ВЯРАТА Е АБСУРДА, ОСОБЕНО КАТО СЕ ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ **ИКУМЕНИЗМА Е СВРЪХ ЕРЕС, В КОЯТО ЛЪЖЕПРАВОСЛАВНИТЕ ИМАТ ОБЩА ЕКЛЕЗИОЛОГИЯ (ТЕОРИЯ НА КЛОНКИТЕ) И ОБЩО СЛУЖЕНИЕ (ЛИМСКА ЛИТУРГИЯ) С ПОЧТИ ВСИЧКИ ОТДАВАНА ОСЪДЕНИ ОТ ПРАВОСЛАВНИТЕ СЪБОРИ ЕРЕСИ!**

СПОРЕД УЧЕНИЕТО НА ОТЦИТЕ „КОЙТО НЕ ИЗПОВЯДВА ВЯРАТА НА ЦЪРКВАТА СЕ НАМИРА ИЗВЪН ЦЪРКВАТА (Св. преп. Иоан Касиан Римлянин) (Цит. по: Серафим (Алексиев); Сергей (Язаджиев). *Почему православному христианину нельзя быть экуменистом? СПб. 1994, с. 19.*)

СВЕТОТО ПИСАНИЕ НИ ДАВА ЯСНО ПОНЯТИЕ ЗА „САМООСЪЖДАНЕТО“ НА УПОРИТИТЕ ЕРЕТИЦИ (Тит. 3,10-11; Ин. 3,18; 2 Пет. 2,1). НЕ САМО ЕРЕТИЦИТЕ, НО И НЕРАЗКАЯЛИТЕ СЕ ГРЕШНИЦИ, КАТО МЪРТВИ ЧЛЕНОВЕ, СЕ ОТСИЧАТ ОТ ТЯЛОТО НА ЦЪРКВАТА.

ЗАБЕЛЕЖЕТЕ, ЧЕ **КИПРИАН, Р"П"ЗЦ И МНОГО ОТ ОСТАНАЛИТЕ СТАРОСТИЛНИ ИКУМЕНИСТИ ГОВОРЯТ, ЧЕ**

НОВАТА ЕРЕС ТРЯБВА ДА СЕ ОСЪДИ ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ОТ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР. АБСУРДА, ИЗЧИСЛЕНАТА НЕВЪЗМОЖНОСТ И БЕЗСМИСЛИЕ НА ТАЗИ МИСЪЛ СТАВА ЯСЕН СЛЕД КАТО ВИДИМ, ЧЕ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР НЕ Е ИМАЛО ПОВЕЧЕ ОТ ХИЛЯДА ГОДИНИ, А В ТОВА ВРЕМЕ СА НАИЗЛЕЗЛИ МНОЖЕСТВО ДРУГИ ЕРЕСИ, КОИТО САМОВОЛНО СЕ ОТДЕЛЯТ ОТ ТЯЛОТО ХРИСТОВО И СА БИЛИ ОСЪЖДАНИ НА ПОМЕСТНИ СЪБОРИ.

ПО ИЗВРАТЕНАТА ЕРЕТИЧЕСКА ЛОГИКА НА КИПРИАН, Р"П"ЗЦ И ДРУГИТЕ С ТЯХ, НАПРИМЕР КАТОЛИЦИТЕ, СТАРООБРЯДЦИТЕ ИЛИ МНОЖЕСТВОТО ПРОТЕСТАНТСКИ ЗАБЛУДИ СЪЩО СЕ ЯВЯВАТ „БОЛНИ ЧЛЕНОВЕ“ НА ЦЪРКВАТА, КОИТО ОЩЕ ЧАКАТ СВОЕТО ОСЪЖДАНЕ НА НЯКАКЪВ ИМАГИНЕРЕН, БЪДЕЩ, **НИКОГА НЕОСЪЩЕСТВИМ „ВСЕЛЕНСКИ“ СЪБОР!**

ЦЪРКВАТА НИКОГА НЕ СЕ Е ПРИДЪРЖАЛА КЪМ ПОДОБНИ ИЗМИСЛИЦИ, КОИТО ВНУШАВА „МИТР.“ КИПРИАН И КОИТО СА ПРИЕТИ ОТ Р"П"ЗЦ И ВСИЧКИ ДУХОВНО ОБЩУВАЛИ И ОБЩУВАЩИ С ТЯХ!

ПОДОБНИ ИЗВРАТЕНИ КРИПТОИКУМЕНИЧЕСКИ ТЕЗИСИ РАЗВИВА И МАТЕЙ КАРПАТАКИС, ОСНОВАТЕЛЯ НА МАТЕЕВИЯ СИНОД В ГЪРЦИЯ, КОЙТО ГОВОРИ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ПРОКЛЯТИЕТО И ВЕЧНИЯ ОГЪН НА **НЯКОИ „ПРАВЕДНИ“ ИКУМЕНИСТИ, КОИТО „НЕ БИЛИ ЧУВАЛИ ЗА НОВОКАЛЕНДАРИЕТО“** (*Житие на Матей Карпатакис*), МОЖЕ БИ ЗАЩОТО И ТЕ СА ПРОСТО „БОЛНИ“ ЧЛЕНОВЕ НА ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА, КОИТО ЩАСТЛИВО СА УМРЕЛИ ТЕЛЕСНО ПРЕДИ БЪДЕЩИЯ „БЛЕНУВАН“, НО НЕОСЪЩЕСТВИМ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР.

Ето цитат съдържащ ЕРЕТИЧЕСКО ЛЪЖЕУЧЕНИЕ НА МАТЕЙ КАРПАТАКИС:

„Попитах го, имайки предвид онези, които тръгнаха по новия календар: „Нима всички тези хора ще отидат в ада“?

Той отговори:

- Ако някой е непорочен и чист от грехове и никога не е чувал за Календара (нито стар, нито нов) - никога няма да види Божиата светлина, но няма да влезе в огъня.“

Възпоменания за Архиепископ Матей от г-жа Сирот от "Житие на Матей Карпатакис".

Това противоречи на всички Свети Събори и на Преданието на Църквата, което ясно ни казва, че дела без истинска вяра не спасяват никоя душа. Това потвърждава и свети Василий Велики: “разколниците са откъснати от съгласието на членовете на Тялото и повече нямат благодатта на Светия Дух, пребиваваща с тях. Защото как те могат да дават на другите това, което нямат?”.

Лъжеучението псевдосветеца еретик Матей ФАКТИЧЕСКИ ПРЕДСТАВЛЯВА ВИД ОРИГЕНИЗЪМ, ЗАЩОТО **ОРИГЕН Е ТВЪРДЯЛ, ЧЕ НАКРАЯ ДОРИ И САТАНА ЩЕ СЕ ИЗБАВИ ОТ ВЕЧНИЯ ОГЪН!**

Подобна на матеевата и киприановата еклезиологическа ерес развива и „митрополит“ Хризостом Флорински, от чиито синод в последствие се наредят множеството старостилни криптоикуменически формации в Гърция. Той проповядва, че новокалендарците е възможно **“само потенциално, но не фактически, (действително), да са схизматици, тъй като нововъведението в календара не е било официално осъдено”**, сякаш решенията на много Всеправославни и Поместни събори от миналото не са били прилагани.

Фрапиращи са изказвания на Хризостом Флорински в които

той обявява, че "новокалендарната "Майка-Църква" се явява хранилище и източник на благодатта". На 14.11.1945 г. Флорински заявява в статия във вестник "Елевтерия" ("Свобода"), че той никога "абсолютно в никакъв случай няма да посвещава епископи", защото, според него, старостилците не представляват църква, а по-скоро само "стража" против иноверията на официалната църква.

Лъжливата еклезиология на Хризостом го води към други странни надежди и съждения. През 1944 г. в своя "Меморандум за бъдещия Всеправославен събор" той пише:

"Триумфът на Църквата Христова (в СССР) е достигнат с всемогъщата сила Христова, Който, като свои средства и органи използва забележителния ръководител Сталин и неговите великолепно съратници, политици и генерали. Това е "изменение на десницата на Всевишния" (Пс. 76, 11).

„Митрополит“ Хризостом Флорински се надява, че Московският събор, (планиран за 1947 г., но състоял се през юли 1948 г.), който е проведен с цел – признаването на Сергианската московска „патриаршия“ от **ВСИЧКИ** поместни православни църкви, ще обсъди и успокои календарния проблем. Тия заявления и надежди на Хризостом обаче са съвършено неприемливи, защото **всяко хвалебствие на комунистическия режим и особено от страна на духовната власт не може да бъде оценена иначе, освен като предателство и сергианска ерес.**

През цялото това време „митрополит“ Хризостом Флорински продължава категорично да отказва да вземе участие в новите хиротонии на епископи, изпълнявайки обещанието си към новокалендарната йерархия.

Подобно нежелание и поведение демонстрира и Матей Врестенски.

Така се стига до 1948 г., когато последния е останал сам „епископ“ в неговото матеево общество И КОГАТО В ТЕЖКО ЗДРАВΟΣЛОВНО СЪСТОЯНИЕ, С ЧАСТИЧНА ПАРАЛИЗА, Е „УПЪЛНОМОЩЕН“ от църковен събор, ръководен от „игумения“ Мариам и „протопрезвитер“ Евгений Томброс ДА ИЗВЪРШИ ЕДНОЛИЧНА ХИРОТОНИЯ! САМИ МОЖЕ ДА СИ ОТГОВОРИТЕ КАК ЕПИСКОП МОЖЕ ДА БЪДЕ „УПЪЛНОМОЩАВАН“ ОТ НИШЕСТОЯЩИ, ПОД РЪКОВОДСТВОТО НА ЖЕНА?! През септември 1948 г., епископ Матей „ръкополага“ „архимандрит“ Геден Пасиос за „епископ“ Тримитунтски. „Игумения“ Мариам ДЪРЖИ НЕГОВАТА ПАРАЛИЗИРАНА РЪКА върху главата на новия "епископ". Заедно с него Матей ръкополага и Димитрий Солунски, Калист Коринтски и Андрей Патраски. Този акт скандализира голяма част от матеевците, които се присъединяват към „митр.“ Хризостом Флорински, приобщил огромно множество вярващи КЪМ СВОЯТА „ЦЪРКВА МАЙКА“. ТОВА ИЗЧИСЛЕНО ОБРЪЩАНЕ НА ХОРА В ИКУМЕНИЧЕСКАТА ЕРЕС ПРОДЪЛЖАВА И ПОСЛЕ, С ПЪЛНА СИЛА.

„Митр.“ Киприан (Куцумбас), А СЪОТВЕТНО И СЪГЛАСНАТА С НЕГО Р"П"ЗЦ, изказват и БОГОХУЛНОТО МНЕНИЕ, ЧЕ „ЦЪРКВАТА ХРИСТОВА ДНЕС Е РАЗДЕЛЕНА“. „ТОЗИ, КОЙТО ПРОПОВЯДВА ЕРЕС И ТОЗИ, КОЙТО ВНАСЯ НОВОВЪВЕДЕНИЕ РАЗДЕЛЯ ЦЪРКВАТА И НАРУШАВА НЕЙНАТА ЦЯЛОСТНОСТ И ЕДИНСТВО“...
(*Екклезиологические тезисы..., главы 3,5.*)

„РАЗДЕЛЕНАТА“ НА РАЗЛИЧНИ КЛОНКИ ЦЪРКВА Е

ФАКТИЧЕСКИ ОСНОВНАТА „БОГОСЛОВСКА“ ТЕОРИЯ НА ИКУМЕНИЧЕСКИТЕ ЦЪРКВИ.

В заключение ще предупредим, че който почита лъжесветци ще наследи тяхната участ в ада? (Виж 34-то правило Лаод. съб.).

Важно е също да се спомене, **ЧЕ НЕ ТРЯБВА ДА СЕ ПРИЗНАВАТ И КАНОНИЗАЦИИТЕ НА СВЕТИИ, ПРИЕТИ ОТ ПОМЕСТНИТЕ ЦЪРКВИ СЛЕД 1800-ТА ГОДИНА.**

Цитирайки отново... Вижте цялата статия: [Лъжесветците на XIX и XX век](#)